ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα) της 12ης Μαρτίου 1998 *

Στην υπόθεση C-313/97,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την L. Pignataro, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπουμένης από τον καθηγητή U. Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον G. Aiello, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιταλίας, 5, rue Marie-Adélaïde,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη εκδίδοντας ή/και μη κοινοποιώντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/57/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1994, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και εξέτασης πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών (ΕΕ L 319, σ. 20), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την εν λόγω οδηγία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet (εισηγητή), J. C. Moitinho de Almeida, J.-P. Puissochet και L. Sevón, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 22ας Ιανουαρίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Σεπτεμβρίου 1997, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, ζητώντας να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη εκδίδοντας ή/και μη κοινοποιώντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/57/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1994, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και εξέτασης πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών (ΕΕ L 319, σ. 20, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία αυτή.

2 Κατά το άρθρο 16 της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για

να συμμορφωθούν προς την οδηγία το αργότερο ως τις 31 Δεκεμβρίου 1995 και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή.

3 Η Επιτροπή, επειδή δεν έλαβε καμία ανακοίνωση σχετικά με τη μεταφορά στην ιταλική έννομη τάξη των εν λόγω οδηγιών και δεν διέθετε καμία άλλη πληροφορία βάσει της οποίας να μπορεί να συναγάγει ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε συμμορφωθεί προς την υποχρέωση αυτή, όχλησε, με έγγραφο της 27ης Φεβρουαρίου 1996, το κράτος αυτό και το κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας δύο μηνών από της παραλαβής του ως άνω εγγράφου, σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης.

4 Δεδομένου ότι η Ιταλική Κυβέρνηση δεν απάντησε στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή απηύθυνε στην Ιταλική Δημοκρατία, με έγγραφο της 6ης Δεκεμβρίου 1996, αιτιολογημένη γνώμη σχετικά με την εκ μέρους της παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει από την οδηγία και την κάλεσε να λάβει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθεί προς αυτήν εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης γνώμης.

5 Με έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 1997 η Ιταλική Κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η οδηγία είχε ενσωματωθεί στον κοινοτικό νόμο 1995/1996, που έλαβε ήδη την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου κατά τη συνεδρίαση της 8ης Νοεμβρίου 1996, και ότι υποβλήθηκε στον έλεγχο του Κοινοβουλίου, μεταξύ των άλλων οδηγιών που πρόκειται να μεταφερθούν στην εσωτερική έννομη τάξη με νομοθετικό διάταγμα.

6 Επιπλέον, στις 30 Ιουλίου 1997, η Ιταλική Κυβέρνηση διαβίβασε στην Επιτροπή αντίγραφο σχεδίου νόμου, συνοδευόμενο από την αιτιολογική του έκθεση, σχετικά με τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της ως άνω οδηγίας, σημειώνοντας ότι η σχετική νομοθετική διαδικασία θα περατωνόταν προ των θερινών διακοπών.

7 Η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν έλαβε από την Ιταλική Κυβέρνηση κανένα άλλο πληροφοριακό στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναγάγει ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε στο μεταξύ εκπληρώσει τις απορρέουσες από την οδηγία υποχρεώσεις, άσκησε την παρούσα προσφυγή.

8 Η Ιταλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την παράβαση που της προσάπτεται και απλώς διαβεβαιώνει ότι έχει κινηθεί η διαδικασία για τη θέσπιση των αναγκαίων μέτρων για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη.

9 Επειδή η μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη δεν πραγματοποιήθηκε εντός της τασσόμενης από αυτήν προθεσμίας, η προσφυγή την οποία άσκησε η Επιτροπή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

10 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 16 της οδηγίας αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/57/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1994, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και εξέτασης πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 16 της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Gulmann Wathelet Moitinho de Almeida

Puissochet Sevón

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12ης Μαρτίου 1998.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

C. Gulmann